

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1/26. uri zjutraj, a ob ponedeljkih ob 9. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnisti mesечно K 1.—, z dostavljanjem na dom K 1.20; s pošto celoletno K 18.—, polletno K 9.—, četrtletno K 4.50, mesečno K 1.50. Za inozemstvo celoletno K 28.—.

JUTRO

Neodvisen političen dnevnik.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

Uredništvo in upravnistvo je v Miklošičevi ulici št. 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina pa upravnistvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača po določenem ceniku. Lastnik in glavni urednik Milan Plut. Odgovorni urednik Franjo Pirč. : Tiska Učiteljska tiskarna v Ljubljani. :

Adolf Hofrichter.

Nikakor ni naš namen izrabljati tega žalostnega slučaja v kakršnekoli politične svrhe, ker je pač preveč tragičen.

Hočemo pa spregovoriti le par besed na naslov onih, ki v Slovanih, posebno pa v Jugoslovanih vidijo samo nekulturne barske narode. Le par odkritih besed onemu oholemu nemškemu narodu, ki so njegova usta vedno polna slavošpevov svoji kulturi, ki vidijo med nami povsod le ono, kar morejo izkoriščati v svoje namene, da nas pokažejo svetu kot manjvredne, zaostale. Spominjamo se onega znanega justičnega umora na Spod. Štajerskem, ko je bil obsojen na smrt neki viničar, ker je bil obdolžen, da je umoril svojega otroka in ga spekel!

Krik in vik so vzdignili takrat nemški listi, ogenj in žveplo so pljuvali na nas, polni so bili govoric o kanibalih in barbarih...

In kmalu se je dokazalo, da je bil dotični viničar nedolžen, hčerka sploh ni bila umorjena, ampak je ušla od doma, a sodni izvedenci - zdravniki so spoznali za človeške kosti svinjske!

Kako lahko bi danes mi vračali milo za drago, ali nočemo tega, nočemo pasti na nivo raznih graških listov.

Spominjamo se še, kako so nemški listi kričali, ko je policija konstatirala na onih Charles Francisovih pismih neke napake, (pisec je namreč mesto črke s rabil dosledno sz), takrat so rekli nemški listi: „Krivca iščite med slovanskimi člani avstrijske armade!“

A danes isti nemški listi molče, suho registrirajo ta tragična dejstva, ki so se zgodila zadnje dni na Dunaju! Ali je to morala, se moramo vprašati? Ali je to namen časopisja? Pa pustimo rekriminacije! Žalosten je ta slučaj... mlad častnik, ki najde povsod ovire in zapostavljanja, žrtvuje enajst človeških življenj smrti, žrtvuje jih mirno in premišljeno v svesti si, da bodo njegovi praški delovali... In ne pretrese ga groza, ko sliši vest, da je padla prva žrtev njegovega demonskega načrta! In ta žrtev je bil tovariš zločinca, ki je v njem videl oviro uresničenja svojih teženj!

Vsa javnost stoji pod utisom tega groznega priznanja in vseh oči se obračajo proti oni državni instituciji, ki je v očeh sakrosanktna in nedotakljiva. A Hofrichterjeva afera dokazuje, kako napačno je to mišljenje, kako usodna more postati tajinstvenost, ki obkrožuje te kroge! Javna kritika je bila doslej izključena, nikdo ni mogel brez strahu raznih sodnih in drugih preganjanj reči: gospoda, to in to je gnilo, odstranite to, dokler je čas! In maščevala se je ta tajinstvenost, ki se je v okrilju nje gojilo štreberstvo, in to tako štreber-

stvo, ki se ne plaši v dosego svojega namena človeških žrtve!

Naj ta slučaj odpre oči merodajnim krogom, več luči, več jasnosti pustite tja, kjer je sedaj vladala tema! Javna kritika ne škoduje nikjer, posebno pa ne, ako smo po zakonu opravičeni vsi, da gledamo in opazujemo razmere v oni instituciji, ki jo vzdržujemo z davkom in denarju in v krvi!

Naj bi bil ta žalosten slučaj krvavo svarilo naši državni upravi, ki naj nikar s prikrivanjem ne provzroča demoralizacije in gnjusnega štreberstva! Povsod jasni in odprti računi, to naj bi ji bilo pred očmi... in potem je Hofrichterjev zločin gotovo prvi in zadnji!

Iz slovenskih krajev.

Novo mesto.

Halleyev komet. Ne boste se Ljubljancani postavljali, ne, da ste samo vi videli Halleyev komet. Tudi mi smo ga prvič videli tisto jutro, kakor ga je „Jutro“ na ljubljanskem gradu. Če ga tudi ni toliko videlo, da bi se izplačalo reči „mi“ smo ga videli, ampak kakor pravijo, gosp. Kolb, knjigovez, ga je pa le vendar opazil. To pa zato omenjamo, da si ne boste Ljubljancani domišljevali, da ste ravno vi povsod prvi.

Pa le počakajte. Ali morete reči, da ste ga vi videli tudi v soboto zjutraj? Skoraj bi rekli, da ne. Mi pa smo ga. Ker čitamo v novejših poročilih, da komet še nima repa in se je tudi „Jutrove“ opazovalce sumničilo, da so zamenjali bogve kateri rep z repom Halleyevega komet, dovolite, da Vam ta dogodek prav po domače opišem.

Poslušajte, tako je bilo: V soboto, dne 7. maja smo se napotili ob pol 3. uri zjutraj na takozvani Andrejev hrib nad Krko v Kandiji. Med temi „mi“ je bila gospa Ana Derganc, njenahči Mimi, sin Lojze, bratje Klemenčič s pomočniki, vsi iz Kandije in nekaj novomeških dijakov.

Ker je bilo nebo na vzhodni strani precej oblačno, nismo imeli veliko upanja, da vidimo tega svetovnega gosta. Brili smo vsakojake burke, ugibali, kdo ga prvi opazi itd. Kar naenkrat zapazi gospa Derganc nad Trško goro neko luč — hudomušneži so djali, aha, to je komet. Toda iz šale je postala resnica. Bila je ravno 3. ura 27 minut, ko zopet gospa Derganc zakliče: „Vidite ga, je že tukaj!“ Obrnili smo pogled v dotično stran in res smo opazili — in sicer vsi prvič Halleyev komet. Komet je bil opremljen z malim repom, obrnjenim navzgor poševno, desno od zvezde, oziroma glave komet.

Ker pa nebo ni bilo še popolnoma jasno in se je tudi že začelo daniti, ni bil za prosto oko tako razločno viden, kakor

so si nekateri želeli. Med tem je prišla tudi že danica, ki je nekaterim tako zmešala glave, da so postali Tomaži in so jo smatrali za Halleyev komet. Opozorjeni na razliko in lego danice in preje opazovane zvezde z repom, so se seveda zopet spreobrnili.

Komet se je videl nekako nad Pleterji (okol. Gorjance) med solncem in danico in sicer višje nad danico.

Videli smo ga kakih 10 minut s priveskom repa, ko pa se je še bolj zdanilo, je rep izginil, videla se je le še zvezda sama.

Pa povejte, če ste bili Vi tako srečni? — Da, gosp. poroč. tudi mi Ljubljancani smo bili tako srečni, da smo ga to pot občudovali raz ljubljanski grad.

Pa vseeno, prav lepa hvala za poročilo! Ured.

Slovanski Jug.

Cetinjski krvniki.

Cetinje, 23. aprila — 6. maja 1910.

Vesti, ki so se zadnje dni širile iz naše žalostne domovine v jugoslovanskem časopisju, da hoče knjaz pomilostiti in osloboditi svoje ujetnike, ki zdihujejo v jusevačkih ječah, so popolnoma iluzorne. Dokazano je in vsi vemo, da je knjaz Nikita s svojo vlado, ki ji stoji na čelu zloglasni dr. Tomanovič, zakrknjen grešnik, ki si ne more pomišljati svoje samoderške eksistence brez krvi svojih podanikov. Največje zlikovce in vse, ki so a priori sovražniki vsega, kar je slovansko, mogla je zagrebški „veleizdajniški“ proces in epilog istega Friedjungov proces na Dunaju prepričati, da je Nastić kriminalni tip agent-provokateura! Samo cetinjski vladni krogi smatrajo še danes vse ustmene in pismene dokaze Nastića kot sveto dogmo, njih istinitost je neminljiva. In to samo zato, da bi se mogli po kruti obsodbi nesrečnežev vsojevičje afere napiti krvi onih poštenih Črnogorcev, ki so obsojeni vsled denuncijacij Nastićevih v takozvani bombni aferi. In to zakaj! Ti nesrečniki so zahtevali samo garancij popolne ustavnosti in da se ne krši parlamentarizem, ki ga garantira naša ustava.

Dve leti ječe ti nedolžni sužnji — elita črnogorske inteligence v podzemskih ječah... in po dveh letih ob priliki jubileja knjaževega petdesetletnega vladanja odpirajo služabniki dvorske kamarile vrata zaduhlih ječ — a to ne zato, da spuste naše sokole v svobodo... ne, nove muke jim pripravljajo. Drugače za drugim vodijo pred sodnike, posamezno jih inkvizitorski vprašujejo in silijo, da naj priznajo svojo krivdo, da so krivi zločina veleizdaje; ako to store, potem se morejo šele nadejati knjaževe milosti. Drugače je vse zastoj! In naši „veleizdajci“ ne priznajo ničesar,

ker vedo, da je to le manever krvniških slug, ki se hočejo zopet napiti krvi sinov svojega naroda! Kajti vladni krvniki bi v trenutku, ko bi obsojenci priznali svojo krivdo, razglasili vsemu svetu, kako je vse res, kar je govoril njih bog, perfidni Nastić, in knjaz Nikita bi polovico obsojenih 53 sužnjev pomilostil, a drugo polovico — med temi pa naše najboljše sokole — bi pa brez milosti pobil! Ko bi ti priznali, da so krivi „veleizdajstva“, bi mogel knjaz Nikita pred Evropo opravičiti svoja krvoločna dela! Ali obsojenci ne priznajo ničesar, ker ne morejo, vsi so nedolžni! A službeni list črnogorske vlade „Cetinjski glasnik“ piše v svoji zadnji številki popolnoma uradno, da so vse vesti o pomilovanju netočne in izjavljajo, da ne more biti govora o pomilostitvi za one, ki so hoteli dvigniti svojo roko „na svetinju naroda črnogorskog, knjaza Gospodara“. Dasi je knjaz — to zatrjuje uradni list — plemenit človek, vendar njegovi čuti niso taki, da bi mogli občutiti sočutja do teh ljudi! Knjaz ne razume in ne pojmi svojega zločina, ki ga je zakrivil vsled Nastićevih denuncijacij, ki vsled njih ječi cvet naroda po ječah, ki uničuje toliko slavni obitelji. In da kulturni in plemeniti svet ne bi doživel razočaranja, organ cetinske vlade izjavlja kategorično, da za „veleizdajce“ ni milosti!

In to vse se je zgodilo po obisku Tomanovičevih janičarjev v ječah, kjer so hoteli izmamiti obsojencem izsiljene izpovedi in priznavanje svoje krivde!

A ker se jim je njih nakana ponesrečila, na ta način nadaljujejo svoje komiško delo!

Hoteli ste krvi, cetinjski krvniki, a vedite, kdor si želi tuje krvi, utopi se v svoji lastni!

Splošni pregled.

Prestolonaslednik Fran Ferdinand in razmere na Ogrskem.

Avstro-ogrski prestolonaslednik Fran Ferdinand se zelo zanima za razmere na Ogrskem. Teh dni je poklical k sebi ogrskega ministrskega predsednika grofa Khuen-Hedervarya, ki ga je informiral o tekočih zadevah in posebno o volilni borbi, ki se sedaj vodi na Ogrskem. Kakor se iz tega vidi, je prestolonaslednik že mali vladar, ker poziva k sebi že ministrske predsednike na referiranje o tekočih zadevah.

Arnautski upor in kretske vprašanje.

Grki upajo, da bo turška vlada radi arnautskega upora popuščala v kretskem vprašanju, ker ji bo težko boriti se na dve strani. Ali porta misli čisto drugače in ravno radi vstaje v Albaniji noče odnehati v kretskem vprašanju, nego hoče braniti pravice Turške do skrajnih konsekvenc. Posledice te odločne portine politike se že

LISTEK.

A. Š.

Sužnji.

Šel je po gozdu. Steze je zmanjkalo, objel je popotnika mrak in hlad. Gosto večje je zadrževalo solnčne žarke, da niso mogli prodrati do mehkega mahu. Ujele so košate krone dreves pogled človeških oči, da ni mogel vzpluti tja do neba. Vejeve je prepletlo in prepreglo zračno višino. Visoka, temna debela, kamor si se ozrl. Okrog vsakega drevesa so se zarili grabežljivi prsti v zemljo. Grčaste črne izsušene korenine stoletnih orjakov so ležale na tleh vsevkrižem.

Truden je bil popotnikov korak, trudne njegove oči. Razgrnil je po mahovitih tleh revni plašč in se zleknil po njem. Usnul je za trenotek.

Prestrašen krik, ki je prišel iz ust popotnikovih, je vzbudil njega samega. Planil je kvišku, oči so zasijale v grozi. Razprostrl je roke kakor v prošnji.

„Daj mi tolažbe, daj mi, o Jehova, žarek upanja! Glej, moje srce krvavi, bedne oči so izjokale solze. Daj mi znamenje, po katerem hrepenim. Ali niso osiveli lasje v tem hrepenenju? Ali te ne ljubim? Ali nisem trpel še zadosti? S čim sem zaslužil,

da si me prokel? Odvzemi, uteši to hrepenenje, ki mi je pretežko! Velik si v svoji milosti!“

Padel je na kolena in sklonil glavo k zemlji. Tresoca ustna so udano šepetala molitev k Njemu Nevidnemu, ki je zgolj usmiljenje.

Nekje v gozdu se je porodil šum. Vseblizbe in močnejši je prihajal. Krone so se zamajale, gozd je zabučal. Silna pesem stoletne šume se je dvignila do neba.

Ihtelo, ječalo, prosilo in molilo je v hrepenenju, v zaupni ponižnosti, trdni veri, v silnem upanju, strahu in obupu.

Zastoj! Popotnik je planil iznova kvišku in bežal. Divje je plesala njegova snežnobela brada po prsih, dolgi sivi lasje so razmršeni padali preko čela, oči in senc. Vejeve grmičevja ga je jelo ovirati. Prijemalo ga je, udarjalo, trgalo plašč z života. Lice, noge in roke so krvavele.

Bežal je, bežal dalje.

Nič več! Zgrudil se je in bridko ihtenje je odmevalo po gozdu. Trop srn se je pripodil in obstal pred tujcem, kakor bi se ukopal v zemljo. Oči so obstrmele za hip. Razpršile so se in bežale z vetrom.

„Proklet na veke! Zakaj? Velik si, Jehova, v svoji dobroti! Glej, dušo, ki si mi jo udihnil; ali ni čista, neomadeževana, kakor je vzletela iz tvojih rok? Ozri se nanjo ubogo, trpečo v preveliki bolesti, ozri se na sužnja svojega!“

Ihtel je popotnik, ihtel je z njim gozd, smejal se je človek v ponižni zaupnosti skozi solze, smejala se je šuma vsenaokrog. Zdelo se je človeku, da zveni ta smeh in jok hudobno, škodoželjno, da se mu zasmeovalno roga. Tam v dalji se plazijo sence, skrivajo se za deblo, skačejo z veje na vejo. Skozi vejevja, izza debel zro nanj hudobne oči, spačeni obrazi.

Blizajo se sključene postave, že so ga obdale, so se iztegnile kosmate roke po njem in že so se približali dolgi hudobno-skrivljeni prsti z ostrimi kremplji njegovemu licu.

Tekel je človeku pot v curkih preko čela in oči in se je mešal s krvjo, ki je izvirala nad očesom iz rane, zadane od trnjevega vejevja. Kaplja za kapljo je padala na snežnobelo starčevo brado in se strčila na njej v umazan madež. Dolge sive obrvi in trepalnice so se sprijele.

Glej, kaj se tam blešči? Starčeva noga se je ustavila za hip. Nato je šel počasi dalje. Kmalu je stal na cvetočem bregu gozdnega potoka. Vabili so ga čisti valovi in v njih si je izpral krvave madeže z obraza, brade, rok in nog.

Tu nad potokom se je razklenilo vejevje in zlata luč je sevala z neba na potok in na prod, da je bleščalo kamenje v beli svetlobi kraj potoka.

Vstal je starček in se ozrl v strašno šumo. Njegova sključena postava je zrastle

v hipu in orjaška mišičnata roka je zavhtela gorjačo, na katero se je upiralo trdno telo. Gorjača je padala z veje na vejo, da je pokalo in se lomilo.

Hudobne sence beže, beže, gozd diha narahlo in sladka solnčna luč sije na nago krepko telo.

Proč je vrgel starec haljo Jehovinega sužnja. Razkošno božajoči valčki so objeli popotnika. Vstal je preroben in čist iz valovja, solnce je popilo vlogo z bleščeče kože.

Zasnul je pokojno na belem otoku, obkroženem od zlatih prijetnošumečih valov. Dolgo je ležal tam, potopljen v globok sen.

Zbudili so ga človeški glasovi. Upri se je in dvignil telo ter pogledal v ono stran, odkjer je prihajala govorica. Globok teman glas se je pogovarjal z nežnim srebrnočistim.

Med debli, oblitimi z lučjo zahajajočega solnca, se je pojavil sključen starec. Z eno roko je krilil po zraku, za drugo je vodila slabotnega moža deklica prelestnega obraza. Zardela je, ko je zapazila ležečega narodu in njegove oči, ki so žarele in se potopile v njene. Glej, sedaj je vstal in se ogrnil s plaščem, na katerem je ležal!

Prožno je prebrodil potok in ihtel proti njima. Deklica je jela trepetati.

„Kdo je, zakaj trepeteš?“ vpraša starec.

(Dalje.)

čutijo, ker pod vtisom carigradskih vesti je kretska vlada odnehala od zahteve, da morajo prisesti zvestobo grškemu kralju tudi muslimanski poslanci, ki se dotične seje sploh ne udeležijo. In tako bo en del kretskih poslancev prisegel grškemu kralju, drugi pa — nikomur. Veljavna ne bo pa niti prisega grškemu kralju, ker hočejo velike sile na vsak način varovati suvereniteto Turške nad Kreto. Vsekakor kuriozum.

Podraženje piva in nekartelirane pivovarne.

II.

Slovenci smo že itak berači na polju slovenske industrije. Razmeroma najboga-tejši smo bili v pivovarniški stroki. Če bi bili za narodno gospodarstvo vzgojeni, ali vsaj dovtetni za skupne narodne gospodar-ske interese, bi število slovenskih pivovarn popolnoma zadostovalo ne le za naše lastne potrebe, marveč tudi potrebi konsuma iz-voza v sosedne slovenske dežele. Seveda bi moral biti ustroj posamezne, ali vsaj onih večjih pivovarn, razmeram primerno obsežnejši kakor je, oziroma kakor je bil.

Če bi bilo vse to in vse tako v redu, kakor bi lahko bilo in kakor bi zahteval naš narodno-gospodarski ponos, niti ene kapljice ne tujega, najmanj pa nemškega piva bi bilo na Kranjskem, pa tudi ne v so-sednih slovenskih deželah. Pa to je ravno tisti vrag, da temu ni bilo nikdar tako, zdaj je pa kaj takega za dolgi dogledni čas sploh izključeno.

Nemški kapital je te ciganske razmere na Slovenskem že davno znal izrabiti zase. Vmešal se je sprva kot tujec, pritepenec med nas, in ker smo Slovenci že od nekdaj taki, da sežemo če le moremo najraje po vsem kar je tujega, smo pridno segali tudi po nemškem pivu; le to je bilo dobro, naše domače, magari če je bilo tudi veliko boljše, pa ni bilo za nič.

Nemški pivovarnar se je kmalo in celo prekmalo, kakor pravimo, „vsedel“ med nas. Čakal je prve prilike, da tudi na celi črti zagospodari med nami. To je tudi do-segel. Ne spada sem, kaj razpravljati o vzrokih kartela. Kratkotermi: nemški kapital je dobro preračunal, da le potom kartela na mah ubije slovensko industrijo. Prišel je, kakor se čuje s tako nesramno predlogo pred forum slovenskih pivovarnarjev, da bi bil tak kartel, če bi vsi državni pravdniki tako vestno tolmačili paragraf izsiljenja, ka-kor tolmači pri nas državni pravdniki svoj oblatni § 302. (hujskanje) že takoj v roj-stvu zadovoljen. Toda, ker se v Avstriji isti paragrafi po raznih glavah raznih državnih pravdnikov, razno tolmačijo, so nemški kapi-talisti nemoteno vrgli in razpregli svoje mreže ne le po naših, temveč tudi po tujih pivovarnah. Slovenci so v te mreže skakali kakor muhe v pajkove mreže. Iz dvojnih vzrokov. Enega smo že zgorej navedli: Slovenci nismo dovzetni za narodno gospo-darstvo, za večji obseg že kar najmanj ne. Drug vzrok pa je tičal v tedanjih razmerah med domačimi in tujimi pivovarnami. Tuje pivovarne so ustvarile med nami razmere, ki so z bičem sramote bile solidni trgovini očitno v obraz. Izposojevali so denar, dali lokale in vso opravilo na razpolago; gostil-ničarju ni bilo potreba drugega, kakor samo vvesti se v že zanj preskrbljeni lokal in ta solidna (?) obart je šla naprej.

Tako si je osvojil nemški kapital slo-venškega gostilničarja že zdavno pred kar-telom. Slovenske pivovarne če niso hotele prezgodej v grob propada, so morale hoditi isto pot za njim.

Razloček pa je bil velik med enim in drugim. In ta razloček je — kapital. Naše pivovarne so uvidele, da tako ne more iti dalje. To so uvidele tudi nemške pivovarne. Tista, dolgo pričakovana prilika je bila zanje podana. Djali so: stopite z nami v kartel in vseh teh razmer je konec.

Ako ne, tedaj Vam stopimo na vrat, pa bo tudi Vas konec.

In Slovenci so se tega prestrašili in so jih kajpada ubogali.

Tako je nemški kapital pretežno za-gospodaril med nami. Da pa je tudi popolnoma zagospodaril in to baš po septem-brskih dogodkih, to je žalostna zgodovina iz knjige našega narodnega gospodarstva, da bi se je spominjali tudi na tem mestu.

Pravzaprav pa nas je, med nami pre-malo uvaževano razmišljanje o naši pivo-varniški industriji, nehoti zaneslo v dozdnevno popolnoma drugo smer kakor jo zgorejšnji naslov navaja. Pa verjemite, da nam to ne bo nič škodilo.

V teh kratkih površnih potezih smo videli, kako je prišla naša slovenska tovar-niška industrija v kremplje nemškega zmaja, ki ga drugače imenujemo kartel.

Ta pot je bila dobra posebno za tiste, ki sedaj ob priliki podraženja piva prav po nedolžnem dolže naše domače pivovarne, češ, tudi ve ste take! Seveda so, saj morajo take tudi biti, dokler jih veže obveznost kartela na diktaturo nemške pivovarne.

Dnevne vesti.

Razmere na naši glavni pošti. Da na naši glavni pošti ni vse tako kot bi moralo biti, o tem ni dvoma. Dvoma tudi ni, da je treba slabe razmere odpraviti in prepri-čati merodajne kroge na zgoraj, da so c. kr. poštne uslužbenci tudi ljudje s člove-škimi pravicami, ne samo z dolžnostmi. Kako se pa ravna v resnici s poštними uslužbenci, navedemo zgled. Neki poduradnik je dobil iz Monakovega nujno pismo, da mora priti takoj tja k razprodaji o zapu-ščini njegove umrle sestre, sicer boše zanj velika izguba. Dotičnik prosi takoj za dopust, ali ga ni dobil. Hotel je brzojaviti za dopust na direkcijsko v Trst, ali dobil je od-govor: da imajo v Trstu nedeljski počitek — bila je namreč nedelja — in ne spreje-majo brzojavk. In moral je prositi za dopust na trg. ministristvo in po 14 dneh dobi res dopust. Med tem časom pa se je vršila omenjena razprodaja na veliko škodo ome-njenega poduradnika; prodano je bilo vse po raznih špekulantih pod nič. Kdo mu bo sedaj povrnil vso to škodo? Mar li oni, ki so krivi, da ni dobil pravočasno dopusta? Dočim morajo pismošoj vsako nedeljo raz-našiti cele butare raznih reklamnih katalogov za kapitaliste in nimajo nikakega nedelj-skega počitka, nima gospoda v Trstu niti toliko časa, da bi rešila tako nujno brzo-javko v korist svojemu uslužbencu in mu vsled tega povzroči tako škodo. — To je samo eden slučaj o ravnanju s poštными uslužbenci, gradiva imamo še obilo na raz-pologu, ki ga bomo priobčili, ako bo „Jutro“ toliko prijazno, da bo priobčevalo naše želje. (Zelo radi, ako bo kritika objektivna. Ured-ništvo.)

V ljubljanski vojaški bolnici so baje že tako revni postali, da nimajo svojega zdravnika za operacije. Kakor se čuje, iz-vršuje operacije primarij dr. Šlajmer, torej civilni zdravnik v vojaški bolnici.

Zakaj sami židi kot vojaški zdrav-niki? Najznačilnejši pojav v c. kr. avstrijski armadi je gotovo ta, da so njeni vojaški zdravniki do neznatnih izjem večinoma židi. Od kod ta značilen pojav? To pride iz starodavnega naziranja, da zdravnik, ki se res z vso vmeno posveti svojemu stanu, more svoj poklic vršiti le v civilni praksi. „Beim Militär ist der Arzt wegen seiner Untätigkeit selbst im gei-stigen Marodestand.“ — Tako se je neke izrazil nek gospod, ki baje dobro pozna vrline vojaških zdravnikov. Posebno v malih garnizijah, kaj je vojaški polkovni zdravnik? Zjutraj zgoodej si določi svojo „Marodevisite“ s katero je največkrat že v pol ure gotov. In potem je za ves dan prost, kot ptica pod nebom. Če nima ci-vilne prakse, postane vsa njegova praksa tako enostavna, kakor stara ura na ljub-ljanskem gradu. Vojaški zdravniki s civilno prakso pa so zopet navadno najbolj iskani zdravniki in ponekod naravnost uničujoča konkurenca za civilne sotovaršice. Edina sreča je, da je takih zdravnikov malo. Kajti, kakor rečeno, je po naših garnizijah največ vojaških židov, do katerih civilno občinstvo nima zaupanja. Zaupanja do njih pa tudi nimajo naši krščanski fantje — kdor je bil pri vojakih, ta bo že vedel zakaj. Dolžnost naših državnih poslancev bi bila, na mero-dajnem mestu sprožiti vprašanje o reformi nameščenja vojaških zdravnikov nečidov vsaj po garnizijah, koder sploh židov ni.

Če je to res? Poroča se nam: V uradniškem konsumnem društvu vladajo res-čedne razmere. Nujno bi bilo priporočati, čim prej, da bi kdo od strani pri-stojne oblasti osebno na lici mesta poučil tajnika g. Bradaška o določbah novega za-kona v prilog trgovskim uslužbencem. In sicer v prvi vrsti glede službenega časa. Tu menda nimajo sploh nobene določene ure, kdaj se jenja delo. Uboge reve usluž-benke so večinoma vprežene čez 9. uro po noči. Pretečni petek pa jih je g. Bradaška držal do 1. ure zjutraj pri delu. Za to po-sebno delo jih je, kakor se sliši, še posebno nagradil z raznimi naslovi, med katerimi jih je nekaj tudi po — svinjini dišalo. V konsumnem društvu c. kr. državnih uradni-kov bi se pač kaj takega ne smelo pričaka-vati. To poročilo objavimo v smislu po-ročila za enkrat še s primerno rezervo. — Radi pa bi izvedeli tudi še od kake druge strani, če je poročilo glede dogodka v pe-tek verodostojno. Potem seveda bomo še kako drugače govorili.

Jako narodna tvrdka. Na Starem trgu v starodavnem mestu Ljubljana je neka tvrdka, katere lastnik je bil svoj čas navdu-šen narodnjak. Pa slabi vzgledi vlečejo. Ko se je stari liberalce Šuklje prelevil v no-vega klerikalca, jo je tudi liberalce s Sta-rega trga krenil po poti za Šukljejem. Na vsezadnje pri teh naših razmerah to ne bi bil še tak greh. Ampak mož je postal še le velik grešnik, ko je zašel med razbojnice proti Ciril-Metodovi družbi. Pri neki priliki je opsoval družbo sv. Cirila in Metoda z bando, njene člane pa z barabami. To je nekaj, česar se doslej vsaj kolikor znano, javno še ni upal zagrešiti niti naj-bolj zagrizeni pošten klerikalec. Z ozirom

na to, da to tvrdko še danes podpirajo stari prijatelji in znanci iz narodnih krogov, bo treba moža natančneje označiti. To bo tudi doživel, ako na katerikoli način ne prekliče svojih žalitev.

V „Unionu“ so jako poceni. Prejeli smo: Neka slovenska družba je zašla v kavarno „Union“. Bili so malo dobre volje, pa so si privoščili malo steklenico „Flori-jana“. Mislili so, no, to bo kvečjemu ve-ljalo 2 kronci, pa so ga pili na račun — medvedove kože. Kajti ko so zahtevali pla-čati, se jim je ta steklenica navadnega „Florijana“ zaračunila — ne padite okoli — 10, reci deset kron! — Mi pa pra-vimo: še vse premalo. Kdor se da, le dajte ga, da si vsaj bolje zapomni, kdaj je bil v „Unionu“!

Torej vendar! V sobotni številki naših tovarišev iz Knaflve ulice je „Jutro“ vendar prvič izšlo, če tudi za enkrat le v „Poslanem“. G. Kalanu, trgovcu v Žirov-nici ni dala žilica miru; kar je nam poslal kot popravek po § 19 tisk. zak. to je po-novil v „Poslanem“ pri naših tovariših v Knaflvi ulici. Če je s takimi izrazi zadel pravo struno, to boše šele odmev pokazal. Kar smo mi imeli glede „Südmarkin“ vžigalce povedati, to smo mu povedali že včeraj v listnici uredništva. Drugo bo pa od druge strani zvedel. Gosp. Kalan in z njim vred enakomisleči, enako delujoči, se presneto motijo, če mislijo, da bo „Jutro“ zlezlo pod klop pred takimi popravki in „Poslanimi“. Najprej popravite svoje dvoje-zične napise, potem smete šele govoriti o narodni zavednosti! Preje pa ne, pa se ro-tite, kakor se hočete, da ste zavedni na-rodnjaki. Ne po besedah, mi sodimo na-rodnjake le po dejanjih!

Vzor železnice. Iz Radovljice nam pišejo: Ker je major g. I. Hrašovec po-vodom svojega avanzma premeščen iz Ga-llice, poslal je svojo opravilo svoji ženi v Radovljico po železnici s transportnim vozom za mobilije. A glej čuda! Oprava je srečno priromala do tunela pred Radovljico. Ker pa ne poznajo širom železniškega sveta tega čudovitega tunela, je moral vlak, ki je vozil oni transportni voz tik tunela lepo nazaj voziti do Podnarta in tu odložiti oni voz. Nastala je čudovita zagonetka. Ne vemo, ali je bil voz prevelik ali pa tunel preozek. Dejstvo je — da dobi gospa Hrašovec sedaj možovo opravilo iz postaje Podnart po cesti. Moderni smo pa moderni — mi Gorenjci.

Izlet N. D. O. v Trstu se je izvršil kar najsijajneje. Udeležencev je bilo do 550. Slavnostnega sprejema se je udeležilo do 5000 tržaških Slovencev, večinoma sami delavci. Italijani se niti pokazali niso, dasi smo korakali z godbo in zastavo N. D. O. v Narodni dom. Tu so razni govorniki po-zdravljali izletnike, a ti so odzdravljali. Ogled proste luke, arzenala in plinarne se je v manjših skupinah izvršil v popolnem redu. Popoldanska veselice se je udeležilo ogromno število delavstva, a večerna pred-stava „Divjega lovca“ ni bila predobro obiskana. Danes zjutraj ob 6. uri so izletniki dospeli v Ljubljano. Natančnejše poročilo sledi.

Halleyev komet se je videl v nedeljo zjutraj ob tričetrt na 4. v smeri med Kri-mom in Mokricem. Ker je bilo že precej svitlo, se je rep le semtertje prav malo videl. Zato pa je bila glava, jedro, torej zvezda sama bolj živo blestela. Značilno je, da so ga nekateri čakali na ljubljanskem gradu že okoli 1. ure zjutraj, a ker so se vsled oblačnega vzhoda naveličali še dalje čakati, so odšli komaj par minut popreje, ko je komet se res pokazal med oblaki.

Glasbena Matica v Zagrebu. Ker no-ben list ni prinesel pravega števila udele-žencev, konstatujemo po uradnih podatkih, da se je izleta s posebnim vlakom Glasbene Matice v Zagreb dne 5. t. m. udeležilo 527 oseb. To pač priča, da je udeležba bila velikanska.

Dr. Defranceschi zapusti Novo mesto? Kakor čujemo, namerava dr. De-franceschi prodati hišo v Kandiji ter sploh zapustiti Novo mesto. Če je to res, je tudi res, da je to delo novih intrig v tej „stroki“ zuanega profesorja Jarca.

† Ivan Plehan. Včeraj je umrl c. kr. profesor na I. državni gimnaziji v Brnu g. Ivan Pelhan v starosti 38 let. Pogreb se vrši v torek, 10. t. m. ob 4. uri popoldne iz hiše sv. Petra cesta št. 63. N. v. m. p.

Nezgoda. Včeraj popoldne je neki mesarski vajenec ob Gruberjevem prekopu za domobranksko vojašnico gnal v klavnico oči-vidno že utrujenega bika. Ker pa je tam pešpot sedaj zelo ozka, je biku spodrsnilo, je padel in se zvalil v globočino prekopa ter se precej potolkel. Potegnil pa je za seboj tudi vajenca, ki pa se k sreči ni po-škodoval. Z velikim naporom so potem bika z vrvo potegnili iz prekopa in ga naložili na voz ter ga odpeljali na klavnico.

Prusija v slovenski „Zvezdi“. Kazi-noti so postali predrzni. Postavili so si v začetku „Zvezde“ klopi rudeče barvane, po-čez črno počrtane. Navidezno to ne pade v oči. Toda, če prineso poleg še kričeče rumeno barvane stole in mize, se s to gar-

nituro v minijaturi predstavlja cela — Pru-sija v slovenski „Zvezdi“. Torej zopet nov „čudež“ iz 20. septembra.

Zanikrnost, ali: olepševalni odsek kje si? Ljudje, ki hodijo po Lattermanovem drevoredu na sprehod ali po opravih mimo nove pehotne vojašnice in mimo poljan-skega parka, se povprašujejo, čemu so prav-zaprav parki na travniku pod Tivolijem, in ona dva pri belgijski vojašnici pa na Po-ljanah. Zdaj je spomlad tu, pa se v njih nič ne dela in tudi nič ne „olepšava“. Zlasti glede prvega bi imela občina kako korist če bi ga ne bilo, tako bo imela pa vsako leto 4—500 K — škodo!

Na poziv za izdelovanje kopalnih naprav se je od slovenskih, te stroke zmožnih obrtnikov prvi zglašil g. Jakob B a b n i k, Poljanska cesta šte. 3.

Uničevalec šišenskega gozda. Poroča se nam: Koslerjev gozd, ki tvori precejšnji del našega priljubljenega Tivoli-ja je postal žalosten rop naravnost škandaloznega vničevanja. Seka se vse poprek, celo čisto mlada, komaj izrasla drevesca leže vničena pod ostrino sekire. Javna pota na Rožnik, oziroma v Šiško so vsa zaprta s počez le-žečimi smrekami. Ponekod sploh ni mo-goče priti skozi. Kaj je vzrok tega vničevanja? Eni pravijo, da se smreke morajo posekati zaradi mrčesa; domnevajo pa, da je to bolezen konstatiral ravno tak strokovnjak, kakor je pred leti nek češki veščak konstatiral v sosednem mestnem gozdu „lubadarja“ v borovcih, ki ga pri natančni preiskavi domačega strokovnjaka ni bilo v celem tivolskem gozdu nikjer, prav nikjer najti. Sicer pa, če se je ravno v Kosler-jevem delu res zaredil mrčes, tem bolj žalostno, da so se le letos prišli na to. So seveda tudi poredneži, ki pravijo, da hoče Kosler sedaj še te slovenske smreke porabiti za kurjavo varenja nemškega Uni-onskega piva; in so tudi hudomušneži, ki pripovedujejo, da Kosler vporabi mlada dre-vesca za sprehajalne palice, stare pa pošlje v Prusijo, od koder dobi v zameno pristno grmansko „pleme“ za nove nasade v slo-venkem Tivoliju. G. Kosler bi dobro storil, če bi vzrok takega vničevanja najlepšega tivolskega gozda pojasnil. Posebno, če ta vničenje gozd niti njegov ni, bi bilo tako pojasnilo le v njegovem lastnem interesu dobro došlo. — Dokler ne izvemo kaj bolj gotovega o tem — brez vsakega komentarja od naše strani.

Bališ. Včeraj popoldne okrog 5. ure so od neke iz Vodmata skozi mesto v Štefanjo vas peljali takozvani bališ. Voz je bil okrašen z zelenimi venci in z malimi slovenskimi trobojnicami. Vrh skrinje pa je stal krepak mladenič in držal v rokah veliko slovensko zastavo. Na drugi skrinji je sedel neki drugi mladenič in je držal v naročju živo kokoš. Glasna godčeva harmonika in vriskanje fantov je privabilo veliko radovednega ob-činstva.

Umrli so predsinoči: Apolonija pl. Föderansperg v Komenskega ulici št. 11. — Kordula Strah, usmiljenka in v hiralnici Ka-rolina Strnad.

Tatvine. Častniškemu slugi domobran-skega pešpolka, Josipu Č. je v soboto neki neznan tač v konjskem hlevu iz na zidu viseče bluze vkradel srebrno uro z verižico vredno 17 K. — Posestnici Franciški Okor-novi iz Hude police okraj Ljubljana je bilo v soboto v Šolskem drevoredu iz žepa ukradena denarnica, v kateri je bilo 15 K denarja.

Hlapec Ivan Penčur je včeraj popold-ne na Dolenjski cesti z dvoprezeznimi konji privozil z nekega dvorišča ne da bi se bil preje prepričal radi električnega voza. V trenutku, ko je bil Penčur z konji že na tiru električne železnice, pa je privozil elek-trični voz, ki pa ga je voznik k sreči še pravočasno ustavil. Ker so konji zavili vsled tega nastran, se je pri vozu zlomilo oje, druge nesreče ni bilo.

Vreme: še vedno nestanovitno, se na-giba k lokalnim izgredom (nevihtam i. t. d.) Pop. odloči kriza med severnimi in južnimi vetrovi usodo vremena za jutri. Le če po-polnoma nadvlada sever je upati na ugodno vreme, pa ne za dolgo, tudi ne, da bi po-nekodi ne bili deležni ostankov vlage, kar je še preostalo od včerajšnje nevihte. Me-teorološki položaj za vnanje dežele ne-ugoden, v jugo — in jugozap. krajih nova podzemeljska nemirja, če ne celo novo ognje-niško delovanje.

Prva pomladanska nevihta je včeraj obiskala tudi naše kraje. Počenši ob 9. ure naprej se je močno bliskalo in gmelo, sem-tertje se je vsula tudi močna ploha. Naš vremenski poročevalec je mnenja, da je ta nevihta bržkone vpliv novih pojavov vul-kanov (morda Stromboli ali Etna) in da se nevihta kakor pravimo še ni popolnoma „razletela“.

Razstava podružnice uradniškega konsumnega društva v Novem mestu. Včeraj je za Novo mesto novo ustanovljena podružnica uradniškega konsumnega dru-štva priredila prvo svojo „razstavo“. G. Windischer, gostilničar v Kandiji, je kot znani podpornik veselice Novomeških kazi-

notov, dal tudi za to „razstavo“ svoj salon na razpolago. Nekateri c. kr. državni in deželni uradniki so postali eni agenti, drugi kramarji. — Lapajne na primer kot učitelj na deželni kmetijski šoli ima na razpolago vzorce za manufakturno blago. Ako si gospod želi nabaviti svoje hlače, ali dama svoj jopič, pa naroči blago kar pri g. Lapajnetu, učitelju na Grmu, zakaj on ima vzorce za take stvari.

Gospodje brez šale, to seme ne bo rodilo dobrega sadu!

„Društvo za promet tujcev“ v Radovljici ima svoj letošnji občni zbor dne 12. t. m. pri Wucherju v Lescah ob pol 6. uri popoldne. K obilni udeležbi vabi odbor.

Občni zbor

zadruga krojačev, krojačic, krznarjev, klobučarjev in rokovičarjev v Ljubljani.

Sklican za večer 10. uro dop. v salon hotela „Ilirije“. Navzočih 52—54 članov. Klobučarji in rokovičarji niso bili zastopani, pač od krznarjev gg. Kassig in Wanek. Castno so članice krojačice. Načelnik zadruga g. Jeločnik slavi 10 letnico neprestanega načelnikstva; to pot je enajstič otvoril zborovanje. Gotovo redko slavlje v društvenem delovanju, žal od strani moških članov premalo uvaževano. Zato pa je ženski odsek na čelu gospe Šetinc-Brzin nudil izraz popolnega zaupanja do svojega načelnika. Zborovanje je trajalo do pol ene, mestoma je bilo tudi precej razburljivo, kakor je to že stara slovenska razvada v društvenem življenju. Shodu je prisostvoval magistratni svetnik g. Šešek. Obrtni instruktor g. Blodik je svojo nenavzočnost brzojavno opravičil, želeč zborovanju najboljega uspeha. Sporočil je tudi shodu, da so one članice, ki delajo doma obvezne za pristop k zadrugi.

Iz obširnega dnevnega reda posnamemo: Zborovanje otvori načelnik g. Jeločnik. Iz njegovega poročila omenjamo: Zadruga je prevzela delo za c. kr. uslužbenca na Kranjskem. Število članov 143, med temi 78 moških in 65 ženskih. Na novo se je vpisalo 27 moških, 31 ženskih vaje. Pri zadrugi oproščenih je bilo 32 vajecev in vaje. Vršile so se štiri preizkušnje za vaje. Po novem obrtnem zakonu je napravilo 6 vajecev in 22 vaje preizkušnje z večinoma prav dobrim uspehom. Računski zaključek za l. 1909 se je odobril. Blagajna izkazuje: 974 K 16 v prejemkov, 802 K 60 v oz. odštevi v hrani in naloženih 400 le 402 K 60 v pravih izdatkih. Skupno premoženje: 2.959 K 71 v dohodkov, 402 K 60 v izdatkih, torej koncem p. l. 2.557 K 11 v skupne imovine.

Pri nadomestni volitvi v odbor izvoljena gg. Ahčin in Držaj, namestnikom g. Krajgher. — V pokritje stroškov obrtnega nadaljevalne šole se dovoli 1 K prispevka iz vajeckega imetja. — Določitev doklade za leto 1910 ostane ista kakor doslej. — Pri stop k „Deželni zvezi“ se odkloni, ker zveza sploh ne deluje. — Soglasno se sklene ustanovitev podpornega zaklada. V to se porabijo prebitki, kazni, volila itd. — Pri raznoterostih se je sklenilo že 4. t. m. od ženskega odseka obravnavana resolucija v tem zmislu, da se delo krojačice-nečlanice po hišah odpravi, oz. omeji. Vsaka mora imeti obrtno dovoljenje. Zadrugi instruktor sam zahteva, da take krojačice pristopijo k zadrugi. Ta točka se je tudi od strani pomočniškega odbora obravnavala. — Burna pa je bila razprava o poročilu g. Brozoviča kot načelnika pomočniškega odbora, glede izkoriščanja pomočnikov pri konfekcijskih obratih. Za sramotno plačo delajo 14 do 16 ur na dan. Načelnik zadruga g. Jeločnik odgovarja, da je to stvar pomočnikov samih. Naj se organizirajo, zahtevajo boljšo plačo, s katero si pridobe tudi skrajšanje delavnega časa. Po precej živahni debati se končno sklene, da načelnik zadruga ukrene tudi tu potrebni red. — Izražena želja, da se občni zbori večkrat vrše, ni izvedljiva, ker so bili že dosednji sestanki preslabo obiskani. Pač pa se po potrebi lahko skliče izreden občni zbor. — G. Krajgher kritikuje, da načelnik opravlja tudi posle tajnika in blagajnika. G. Jeločnik izjavi, če more kdo količaj nepravilnega dokazati, prav rad to čast odstopi. On je zadrugo dosedaj vestno in pravilno vodil in misli, da za 10letno vodstvo vsaj kakih očitkov ni zaslužil. — Načelnik končno še navdušuje za organizacijo in večje zadrugo zanimanje, oboje je pri mojstrih še jako pomanjkljivo. Le v dobri organizaciji je mogoč tudi dober uspeh. — Z izrazom zahvale zborovalcem, svetniku Šešku ter zastopnikom listov načelnik zaključil zborovanje okrog pol ene popoldne.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Upor v Albaniji.

Solun, 8. majnika. Vojaške odredbe zadevajoč severno Albanijo se nadaljujejo.

Nove čete še vedno prihajajo in se odpotujejo na bojišča.

Skoplje, 8. majnika. Poroča se, da so v okolici Vučitra in Drenice izbruhnili novi nemiri.

Solun, 8. majnika. Vzhodno od so teske Kačanik je prišlo do več spopadov med vojaki in uporniki.

Solun, 8. majnika. Sadovino in Korbulik bombardirajo topničarji. Prelaz Črna-ljevo so zavzeli štirje bataljoni, ne da bi pri tem našli odpor Arnavtov.

Carigrad, 8. majnika. Kakor se poroča od srbske strani, so se po daljšem boju morali umakniti uporniki, ki so hoteli zavzeti Djakovo, da bi kaznovali vladi udanega voditelja Murtazo.

Carigrad, 8. majnika. Nepričakovano odpotovanje vojnega ministra je vzbudilo največje vznemirjenje in razburjenje ter se komentira najrazličneje. Kakor zatrjujejo dobro informirani turški krogi, je iskati glavnega vzroka v različnem naziranjju častnikov tretjega armadnega zbora glede načina prodiranja proti upornikom v Albaniji. Poveljnik zbora Hadi-paša je podal baje svojo demisijo, vojni minister pa se trudi, da bi pregovoril Hadi-pašo, naj umakne svojo demisijo. Poveljnik 18. divizije v okraju Mitrovica general Džaba, ki je tudi podal svojo demisijo, je dospel v Carigrad.

Notranje-politični položaj na Angleškem.

London, 8. majnika. Četudi se splošno žaljuje za umrlim kraljem Edvardom, vendar se v političnih krogih že razpravlja o posledicah njegove smrti v notranji krizi. V večerajšnji seji parlamenta je bil na koridorjih to glavni predmet razgovora. Priporočal se je predlog, naj se konflikt med obema hišama zavleče. Ravno ta predlog pa označuje, kako težko se pogreša parlamentarno avtoriteto notranje krize.

Tibetanci so se uprli Kitajcem.

Peking, 8. majnika. Kakor se poroča iz Lhase, so se Tibetanci nenadoma uprli in tam pomorili 1000 mož posadke. Uradno se ta vest še ne potrjuje.

Naknadne volitve na Hrvaškem.

Zagreb, 8. maja. V frankovski trdnjavi Brodu na Savi je izvoljen saborski poslanec kandidat koalicije dr. Hinko Ilinković, ki je pobil 346 glasov, frankovski kandidat dr. Prebeg je ostal v manjšini z 324 glasovi. Navdušenje po celi Hrvaški je nepopisljivo! Narod je pokazal, da obsoja podlo frankovsko politiko, ki je provzročila znani veleizdajniški proces v Zagrebu! Frankovci so popolnoma poparjeni! Poraz v Brodu dokazuje, da je ljudstvo spoznalo škodljivost njih politike.

Zagreb, 8. maja. Pri ožji volitvi v Ludbregu je izvoljen s pomočjo koalicije kandidat kmečke stranke dr. Ante Radič, z večino 33 glasov proti frankovskemu kandidatu dr. Ružiču. Tako je frankovska stranka na en dan izgubila dva mandata.

Ker radi viharja, ki je divjal nocojšno noč, ni bilo mogoče govoriti z našim poročevalcem na Dunaju, morajo izostati najnovejša dunajska poročila.

Loterijske številke dne 7. maja Linc 84, 52, 44, 19, 49.

Potrjim srcem javljam prežalostno vest, da je naš nepozabni, iskrenoljubljeni soprog, oziroma oče, sin, zet in brat, gospod

Ivan Plehan

c. kr. profesor na I. drž. nem. gimnaziji v Brnu

v nedeljo dne 8. maja 1910. ob pol 12. uri dopoldne, v 38. letu svoje starosti, po dolgi mučni bolezni, previden s sv. zakramenti, blaženo v gospodu zaspal.

Pogreb draga rankega bo v torek 10. maja 1910. ob 4. uri pop. iz hiše žalosti Ljubljana, sv. Petra cesta 63 na pokopališče k sv. Križu. Sv. maše zadušnice se bodo darovale v raznih cerkvah.

Blagega rankega priporočamo v pobožno molitev in blag spomin. Ljubljana-Brno, dne 9. maja 1910.

Irma Plehan rojena Öller soproga.

Marija Petschnig Ana Öller r. Institutista vдова Plehan pl. Mosočczy mati. tašča.

Mara in Viktor Rajko Petschnig otroka očem.

Terezina Klein r. Plehan Viktor Plehan sestra brat.

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službe 4 vin. Najmanjši znesek 50 vin.

: Plača se naprej. — Za odgovor se priloži znamka. :

Elegantna mesečna soba s popolnoma separiranim udom, se išče za takoj. Ponudbe na uredništvo „Jutra“ pod šifro Z. D.

Išče se obokan prostor v pritličju, dobro zračen, svetel; pod njim pa ne sme biti kleti ali drugih prostorov. Ponudbe na upravo „Jutra“ pod „Obokan prostor“.

Pristni panama slamniki za gospode od 6 K naprej. Največja izbira v slamnikih za gospode, dečke in otroke od 60 vin. naprej. — O. Bernatovič.

Letovišče v Šoštanj na Spod. Štajerskem je najlepše in najcenejše! Prospekte pošilja brezplačno: Olepševalno društvo Šoštanj.

Elegantna soba s verando v vili pod Rožnikom se odda. Vpraša se Knafljeva ulica št. 5. pritličje levo.

Dve gospodini se sprejmeta v boljši rodbini na hrano in stanovanje. H. Barbič, Breg 20, I. nad.

Dobro ohranjen glasovir se ceno proda. Več se izve Veliki Stradon št. 5.

Mladenič, 21 let star išče službe kot sluga v kavi trgovini, podjetju, pisarni ali kjerkoli. Ponudbe pod A. F. poštnoležeče, Ajdovščina.

37leten, samski upokojen orožnik govori in piše slovensko in nemško, govori tudi italijansko in hrvaško išče primerno službo. Ponudbe na „Upokojen“ poštino ležeče. Tu.

Kupi se dobro ohranjen fotografski aparat. Ponudbe pod „Fotograf“ poštino ležeče, Ljubljana.

Štirile dobe stalno službo. Učenka se sprejme. Ponudbe „Jutra“ pod „K a m n i k“.

Lepo stanovanje z dvema sobama in pritliklinami v I. nadstropju se odda za avgustov termin, eventualno tudi že s 1. julijem. Poizve se pri M. Soklič, gostilna. Trnovo.

Službe na deželi želi 38leten, špecerijake stroke izučen komi, govori slovensko, laško in nekoliko nemško. Ponudbe na inzeratni biro „Jutra“.

Mladenič večer italijanščine in slovenščine želi službe kot sluga, ali kaj enakega. Naslov pove „Jutra“.

Jeune dame désire échanger timbres-poste Ecire a Madame Marie-Louise D. de B. administration du journal „Jutra“ Ljubljana.

Najcenejša

birmanska darila

kakor: zlate in srebrne ure, veržice, obeski, prstani, uhanj, zapestnice itd. Kupuje se staro zlato, srebro in juvel ali jemlje v zameno.

Lastna delavnica

za popravila in nova dela.

LUDOVIK ČERNE

juvelir, trgovec z urami in zaprežen sod. cenilec

Wolfova ulica 3.

V hotelu Vega

v Spodnji Šiški

se odda s 1. majem v I. nadstropju večje stanovanje

s 3 sobami, kuhinjo in pritliklinami. Stranke brez otrok imajo prednost.

Istotam se odda v najem več meblovanih sob za letoviščarje.

Sprejemajo se abonenti na hrano in stanovanje.

Slavnemu občinstvu se priporoča za mnogobrojen poset

Vinko Orešnik,

hotelir.

Priporoča se za vsa v svojo stroko spadajoča dela

J. ZAMLJEN

čevljski mojster

V LJUBLJANI, Kongresni trg št. 13

izdeluje prave gorske in telov. čevlje.

Jakopič & Justin

Ljubljana, Bohoričeva ul. 11.

Udmat, zraven mestne ubožnice.

Stavbeno in umetno ključavničarstvo.

Se priporoča slavnemu občinstvu za izdelovanje vse v to stroko spadajoča dela kakor: žično omrežje, ograje na pokopališču, žel. svetilke, balkone, verande, držala za firme, štedilnike itd. itd. Načrti in proračuni so na zahtevo na razpolago.

Vsi večji strojepisci se strinjajo s tem, da je UNDERWOOD pisalni stroj najhitrejši in najtrpežnejši. Zato največ sijajnih priznanj.

Uverite se o tem, ter naložite svoj denar plodono in nakupom Underwood-a.

12-6

Ivan Perko

Ljubljana Turjaški trg 4., II.

Gričar & Mejač

Ljubljana

Prešernova ulica št. 9.

Velika zaloga izgotovljenih oblek za gospode, dečke in otroke.

Konfekcija za dame.

Solidno blago po čudovito nizkih cenah.

Ceniki se pošiljajo zastonj in poštino prosto,

10/10-1

Oglejte si največjo zalogo

poljedelskih strojev,

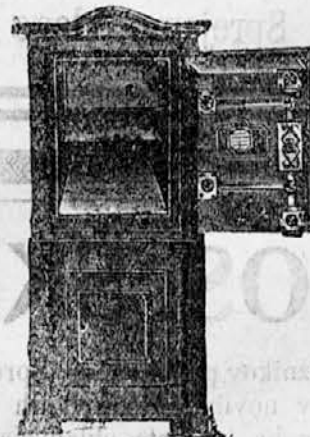
slamorenznic, čistilnic, mlatilnic, kosilnic, motorjev, gepelnov in stiskalnic za grozdje in sadje, štedilnikov, peči, nagrobnih križev, blagajn itd. pri tvrdki

FR. STUPICA

v Ljubljani, Marija Terezija cesta 1, poleg Figabirta.

Ravnotam lahko kupite vsak čas po najnižjih cenah traverze, železniške šine, cement in vse druge potrebščine, razno orodje, sesalke za vodo, vino, gnojnico, vseh vrst tehtnice, uteže in vse druge

v železnino spadajoče predmete.

Išče se več
slikarskih in pleskarskih
**pomočnikov in
vajenca.**

Anton Stiplošek, slikarski mojster,
Kavškova ulica Spodnja Šiška.

Hiša

v Ljubljani na Bregu št. 14, se pod jako
ugodnimi pogoji

proda.

Natančnejša pojasnila daje: dr. Josip
Furlan, odvetnik v Ljubljani, Miklošičeva
cesta št. 26.

JULIJA ŠTOR Ljubljana, Prešernova ul. 5.

Največja zaloga moških, damskih in
otroških čevljev, čevljev za lawn-tennis
in pristnih
goisserskih gorskih čevljev.

Elegantna in jako skrbna izvršitev po vseh
cenah.

Tapetnik D. Puc

Ljubljana, Marije Terezije c. 16.

se priporoča za vsa dekoracijska in
tapetniška dela. Divani, otomani, mo-
droci se izdelujejo po najnižji ceni.

Klavirje

in harmonije
prvovrstnih tvornic
izposoja in pro-
daja najceneje uči-
telj „Glasb. Matice“ in zapriseženi strokovnjak

Alfonz Breznik
v Ljubljani, Gradišče št. 11

(poleg restavracije pri „Kroni“). Prevzema
vsakovrstna popravila in uglaševanja ceno.

Najprimernejša

birmanska darila

za dečke in deklice.

Največja izbira.

Znano nizke cene.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatović

v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 5

Poštne hranilnice št. 49.086.
Giro račun Avstro-ogrske banke.
Stanje hranil. vlog sklepom 1909
K 3.700.000.

Telefon štev. 135.
Število združnih članov čez 600.
Varnostni zakladi sklepom 1909
K 160.000.

GLAVNA POSOJILNICA

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Pisarna: Kongresni trg 15, Souvanova hiša, Ljubljana
sprejema in izplačuje hranilne vloge in jih

obrestuje po $4\frac{3}{4}\%$ od dne vložbe do dne vzdige
brez odbitka rentnega davka.

Uradne ure od 8.—12. dopoldne in od 3.—6. popoldne.

Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotovina, ne da bi se obrestovanje
pretrgalo. Na razpolago so domači hranilniki.

Razglas.

Kredit. društvo mest. hranilnice ljubljanske
ima svoj

— II. redni občni zbor —

v četrtek, dne 12. maja t. l. ob 4. popoldne

v posvetovalnici mestne hranilnice (Prešernova ulica št. 3. I. nadstropje).

DNEVNI RED:

1. Odborovo poročilo o društvenem delovanju v letu 1909.
2. Poročilo računske pregledovalne komisije o računskem zaključku za prvo poslovno dobo.
3. Določitev števila odbornikov in njih namestnikov ter volitev teh upravnih organov.
4. Eventualna volitev članov računske pregledovalne komisije.
5. Raznoterosti.

Opomba: Da je občni zbor sklepčen, mora biti navzočih najmanj 20 društvenikov.

Predsednik:

Franc Ksav. Stare.

Hotel in restavracija „Bavarski dvor“

Dunajska cesta št. 29

se priporoča posetnikom Ljubljane
kot najbolj ugodno prenočišče v
neposredni bližini kolodvora. Restavracija je moderno urejena.
Mir in točnost zjamčena.

Za obilen poset se priporoča

Štefan Bergant
lastnik.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani

Delniška glavnica K 3.000.000.

Stritarjeva ulica št. 2

Reservni fond K 400.000.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu priporoča

promese na 3% zem. srečke I. emisije à 5-50	žrebanje	glav. dobitka
„ „ 4% ogrske hipotečne srečke à K 4—	17. maja	K 90.000
„ „ ogrske premijske srečke cele à K 14—, polovice à K 8	„	40.000
	„	200.000

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje po čistih

$4\frac{1}{2}\%$

Ustanovljena l. 1882. — Telefon št. 185
Poštne hranilnice na račun štev. 828.405
Ogrska poštna hranilnica štev. 19.864

Kmetiska posojilnica ljublanske okolice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Ljubljana, Dunajska cesta 18

v lastnem združnem domu

je imela koncem leta 1909 denarnega
prometa K 83.116.121.11

upravnega premoženja
K 20.775.510.59

obrestuje hranilne vloge

po $4\frac{1}{2}\%$

brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega pla-
čuje posojilnica sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim pro-
metom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000.

Rezervni zaklad K 400.000.

Posojuje na zemljišča po $5\frac{1}{4}\%$ z $1\frac{1}{2}\%$ na amortizacijo ali pa po $5\frac{1}{4}\%$ brez amortizacije;
na menice po 6% .

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsaki dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj in praznikov.

Spedicijsko podjetje JOS. ŠKERLJ, Ljubljana Bavarski dvor.

Ustanovljeno leta 1908.

Član dunajskih in berlinskih prevoznikov povištva. — Sprejema vse v spedicijo spadajoče prevoznine iz vseh in v vse kraje, po naj-
nižjih tarifih. — Prevaža povištvo v novih, patentovanih povištvenih vozeh na vse kraje, tudi v inozemstvo. — Sprejema na zalogo
razno blago, povištvo itd. Krasna, suha in čista skladišča so na razpolago. — Nabiralni promet Dunaj-Ljubljana in obratno zastopam
v vseh večjih mestih. — Moj zastopnik na Dunaju je **Karl Lawl**, Dunaj I. Schulhof 6.